

RESUMÉ

Tajemství nadpřirozenosti

Tato práce se, stručně řečeno, věnuje vztahu mezi lidskou přirozeností a milostí/nadpřirozeností. Je analýzou několika kapitol díla *Le mystere du surnaturel* (Tajemství nadpřirozenosti) francouzského teologa kardinála Henri de Lubaca. Jeho životní příběh a částečně také jeho dílo je představeno v první části.

Druhá část se již věnuje samotnému dílu a je rozdělena do osmi kapitol.

Nejprve je představena historie teologických úvah o přirozené touze člověka vidět Boha a jejím naplnění. Zde jsou také vysvětleny základní pojmy celé práce: přirozenost, nadpřirozenost, milost. Ve druhé kapitole se do středu pozornosti dostává vztah mezi člověkem a Bohem. V této kapitole se nachází základní myšlenkové linie celé práce. Analýzou pojmu „přirozenost“ se zabývá třetí kapitola. V následující kapitole je pozornost věnována situaci „pohanů“, kteří neznali (neznají) touhu lidského ducha ani její naplnění. K „tajemství nadpřirozeného osudu člověka“ je možné přistupovat různě. Jak se k němu staví rozum a jakým způsobem je přijímáno ve víře, ukazují následující dvě kapitoly. V předposlední kapitole se uvažuje o přirozené touze, posledním cíli a přirozené blaženosti. Závěrem je pojednáno o poznatelnosti přirozené touhy a nutnosti Zjevení v poznávacím procesu.

Přínosem této práce je, že se pod vedením de Lubaca podařilo odmítnout teorii o „čisté přirozenosti“ a s ní související dualismus. Naopak byla potvrzena nezaslouženost všech Božích darů a platnost teze o jednom jediném cíli lidské touhy, který je nadpřirozené povahy. Touha člověka vidět Boha, která je přirozená, a její naplnění, které je nezaslouženým Božím darem, byly představeny jako paradox, který je přístupný ve víře. Ta obě skutečnosti pojímá společně a nevyklučuje jednu z nich, jak se stává samotnému rozumu. Poznat touhu vloženou do vlastního nitra může člověk skrze poznání nadpřirozeného cíle, který zjevil lidstvu Ježíš Kristus.